

kvæmdarstjórn skólans, að í henni væru 4 menn, sem væru þannig valdir, að hver sýslunefnd kysi einn mann fyrir sína hönd til 6 ára, en þangað til hin fyrirhugaða nýja reglugjörð næði gildi, skyldi hin núverandi reglugjörð gilda, og hin núverandi stjórnarnefnd hafa á hendi stjórnina á sama hátt og hingað til. 110

Samkvæmt því, sem tilætlazt var tók amtsráðið því næst málefni þetta til umræðu. Ráðið lét í ljós undrun sína yfir því, að sýslunefndin í Norður-Þingeyjarsýslu hefði hafnað því tilboði sem fram hefði komið, sjer í lagi úr því sýslunefndirnar í Suður-Þingeyjarsýslu og Eyjafjardarsýslu vildu sameinast við vestur- sýslur amtsins um skólhaldið, en á hinn bóginn var það álit amtsráðsins, að samþykkis sýslunefndarinnar í Norður-Þingeyjarsýslu þyrfti alls eigi við til þess, heldur hefði landsstjórnin fullt vald til þess að fyrirskipa, að búnaðarskólinn á Hólum skyldi vera kennslustofnun fyrir allan Norðlendingafjórðung, samkvæmt skýlausum fyrirmælum 1. gr. tilsk. 12. febr. 1872, um stofun búnaðarskóla á Íslandi, og vildi leiða athygli landshöfðingja að því hvort eigi væri nauðsynlegt og rjett, að tekin væri endileg ákvörðun um það fyrir hönd Norður-Þingeyinga hvort þeir eigi skyldu ganga í búnaðarskólasamband annaðhvort við hin önnur fjögur sýslufjelög Norðramtsins eða við Múlasýslurnar en þó heldur hið fyrra. Að öðru leyti fjellst amtsráðið á ályktanir fulltrúafundarins, og vildi mæla með því við landshöfðingja, að hluti Eyjafjardarsýslu og Suður-Þingeyjarsýslu í hinum núverandi búnaðarskólasjóði Norður- og Austuramtsins yrði lagður til búnaðarskólans á Hólum, sem skyldi vera sameiginleg kennslustofnun fyrir Húnavats- Skagafjarðar- Eyafjarðar- og Suður-Þingeyjarsýslur og að hið árlega búnaðarskóla gjald úr tveimur síðarnefndum sýslum gengi eptirleidis til skólans.

Fleiri mál komu eigi til umræðu á fundinum. Fundi slitið.

J. Havsteen. Einar Ásmundsson. Ólafur Briem.

Akureyri, 20. septbr. 1889.

J. Havsteen.

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um veitingu prestakalls og 111
vanrækslu sóknarnefndar á skyldum sínum samkvæmt prestakosningalögnum. — 28. sept.

Þeptir að hafa meðtekið þóknanlegt brjef yðar, herra landshöfðingi dags. 3. p. m. hefur samkvæmt tillögum mínum hans hátign konunginum 26. p. m. þóknast að skipa sóknarprest að Bægisá í Eyjafjarðarprófastdæmi, sjera Arnljót Ólafsson til þess að vera sóknarprest að Sauðanesi í Norður-Þingeyjarprófastdæmi og fylgir hjermeð veitingarbrjef það, er út hefur verið gefið handa honum í þessu skyni.

Jafnframt því þjónustusamlega að tjá yður þetta til þóknanlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutadeiganda, er veitingarbrjefið óskast sent, skal því viðbætt, að mjer hefur virzt, samkvæmt því, er bæði þjer og biskupinn einnig hafið látið í ljósi, að við veitingu embættis þessa bæri að skoða framkomu hlutadeigandi sóknarnefndar og safnaðar með tilliti til kosningar á sóknarpresti, einkum þegar á það er litið, að aðgjörðareysi sóknarnefndarinnar hafði eigi í för með sjer neina kæru frá safnaðarinnar hálfu, sem yfirlýsingu um að söfnðurinn hirti eigi um að neyta kostningarrjettar síns, sem honum þó samkvæmt lögum um hluttöku safnaða í veitingu brauða frá 8. jan. 1886 hafði verið gefið fullt tækifæri til. Í sambandi við þetta skal jeg einnig þjónustusamlega skora á yður þóknanlega að hlutast til um, að það fyrir milligöngu hlutadeigandi

111 28. sept. prófast verði tjáð sóknarnefnd þeirri, sem hjer á hlut að máli, að ráðgjafanum mislíki mjög vanræksla sú sem nefndin hefur gjört sig seka í á skyldum þeim, sem nefnd lög leggja henni á herðar, og er vanræksla þessi fólgin í því, að nefndin hefur hvorki samkvæmt 3. gr. laganna skýrt hlutaðeigandi prófasti frá því, að söfnudurinn ætlaði eigi að neyta kosningarrjettar síns, nje heldur uppfyllt þær skyldur, sem, þar sem eigi er um slíka tilkynningu að ræða, hvíla á sóknarnefndum samkvæmt 4.—7. gr. laganna, til að undirbúa kosningar og annast um þær.

112 4. nóv. Brjef landshöfðingja til útflutningastjóra Sigfúsar Eymundssonar um skilyrði fyrir því, að mega annast fólksflutninga hjeðan af landi til Vesturheims. — Með brjefi dags. 29. f. m. hafið þjer, herra útflutningastjóri, tjáð mjer, að þjer hafið orðið þess vísari, að útflutningastjórar, sem búsettir eru í Ameríku, muni hafa í ráði að senda mönnum hjer á Íslandi farbrjef, sem gefin eru út af þarlendum útflutningastjórum í þeim tilgangi að menn geti flutt sig hjeðan sem vesturfarar og notað farbrjef þessi á sama hátt eins og útflutningasamninga þá, er gefnir eru út af hjerlendum útflutningastjórum, og hafið þjer spurzt fyrir um, hvort slíkt geti samrýmzt hjer gildandi lögum um tilsjón með vesturaraflutningum og hvort þessi farbrjef frá útflutningastjórum í Ameríku geti álitizt fullnægjandi í því efni, og ennfremur hvort það hafi nokkra þýðingu fyrir gildi þessara farbrjefa hjer þó að «lína» sú, sem flytja ætlar fólkið, hafi sett veð hjer á landi og hafi hjer útflutningastjóra, ef farbrjefin sjeu eigi útgefin af honum, og hann eigi hefur neitt yfir flutningnum að segja.

Útaf þessu skal yður hjer með tjáð, yður til leiðbeiningar, að þar sem það er skýrt tekið fram í 1. og 2. gr. útflutningalaganna 14. jan. 1876, að engir aðrir en þeir, sem fengið hafa sjerstakt leyfi til að vera útflutningastjórar, megi gjöra samninga við útfara um flutning í aðrar heimsálfur, en slíkt leyfi verður aðeins veitt mönnum, sem búsettir eru á Íslandi, þá leiðir beint af þessu, að menn, sem búsettir eru í Vesturheimi, mega ekki gefa út farbrjef fyrir útfara hjeðan af landi, og er slíkur útflutningur, er þjer talið um, því ólöglegur með öllu, og gjörir það enga breytingu í þessu efni. Þó að «lína» sú, sem ætlar að flytja fólkið, hafi sett veð hjer á landi, og hafi hjer útflutningastjóra, ef þessi útflutningastjóri ekki gerir þann skriflega samning, sem heimtaður er í 13. gr. nefndra laga, við útfarana, nje yfir höfuð annast og hefur umsjón með flutningunum, enda á landstjórnin aðgang að útflutningastjórunum, en eigi að þeim útlendu fjelögum eða «línunum», sem takast á hendur að flytja útfarana.

113 7. nóv. Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir Suðuramtinu og Vesturamtinu um toll af kaffi, sykri og tóbaki. — Með þóknanlegu brjefi dags. 5. þ. m. hafið þjer, herra amtmaður, sent hingað með ummælum yðar erindi bæjarfógetans á Ísafirði þar sem hann skýrir frá, að skipið Holger, skipstjóri H. P. Ibsen, er hafi hafnað sig á Ísafirði 15. f. m. hafi meðal annara vörutegunda flutt kaffi, sykur og tóbak til verzlunar H. A. Clausens þar á staðnum, en með því að skip þetta, er einnig hafi haft vörur meðferðis til verzlunar nefnds Clausens í Ólafsvík og Stykkishólmi hafi samkvæmt vottorði sýslumannsins í Snæfellsness og Hnappadalssýslu komið þar í sýslu 29. sept. þ. á. og gjört þar tollskil eptir þeim tollögum, er þá voru í gildi, þannig að tollur einnig af tó-